

hengaae aldeles uændset. Ordet „kunne“, som er spøjet til i Landsthinget, har virkelig forandret Lovens Indhold i dens Grundvæsen, thi kan man give Bevillinger gratis, kan man jo ogsaa nægte at give Bevillinger gratis, og derved kommer man ind paa Sjænsgebetet, og det er et Gebeet, som man ofte i denne Sal har hørt udtale, at man ikke ønskede udvidet. Loven i den Skikkelse, hvori den er gaaet herfra, var unægtelig bedre, men jeg skal gjerne indrømme, at det ikke vil medføre nogen stor Ulempe, enten vi faae Loven eller ikke; imidlertid da den nu engang ligger for her, skal jeg stemme for den; man hører jo saa ofte yttre, at denne Sæsson kun giver et lidet Udbytte, lad os derfor tage denne lille Lov med; det er dog altid Noget, om endogsaa ikke noget Stort, og Udbyttet bliver derved dog lidt større.

Winther: Det er underligt nok, at dengang dette Lovforslag forrige Gang var til Behandling her i Thinget, var den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts Aede Valgfreds (Monrad) meget imod det; dengang syntes det os Andre, at det var et Fortrin, at man blev fri for at svare denne Skat paa en Tid, der var ubequem for dem, der skulde yde den, og man havde dengang den Fordeel, at Alle, der vare i det uheldige Tilfælde at maatte søge Bevilling til at svare høiere Rente, i Henseende til Betalingen vare lige stillede. Efter at den nu har undergaaet den Forandring, at Ministeren har faaet mere Myndighed, har den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts Aede Valgfreds (Monrad), der selv er et Slags Minister, faaet meget mere Sympathi for Loven end før, medens det Modsatte er Tilfældet med mig, thi nu er der ikke Lighed for de forskellige Personer, nu ere vi komne ind paa Undtagelsesens Gebeet, hvilket er en Uting, navnlig hvor der er en saadan sammensat Lovgivningsmagt, som vi her have i Danmark. Da man nu desuden har fremhævet, at denne Lov i Grunden var et Skridt henimod den frie Rentefod — hvad jeg iøvrigt ikke kan see at være Tilfældet — og da jeg ikke er nogen Tilhænger af den frie Rentefod for Udlaan mod Pant i faste Eiendomme, saa skal jeg, deels

for at det ikke skal have Skin af, at jeg har villet befordre Indførelsen af en fri Rentefod, og deels fordi Ministeren ved Loven vil faae en større Raadighed, end han vilde have faaet, dersom Loven ikke var bleven forandret, have den Uleilighed at reise mig for at stemme imod den.

Da ikke Flere begjærede Ordet, fattes Lovforslaget, efter at være oplæst i den Skikkelse, hvori det var kommet fra Landsthinget, under Afstemning og vedtoges med 36 St. mod 16.

Loven bliver nu at oversende til Conseilspresidenten.

Det næste Nummer paa Dagsordenen var første Behandling af Forslag til Lov om nogle Forandringer i og Tillæg til Loven af 12te Febr. 1849 om almindelig Børnepligt for Kongeriget Danmark. (Lovforslaget findes i Anh. A. Sp. 895 fgg.).

Formanden: Forinden jeg aabner Forhandlingerne, skal jeg bemærke, at Ministrene have ladet mig meddele, at de ere forhindrede fra at være tilstede paa Grund af, at der i Aften afholdes Statsraad. — Den ærede Forslagsstiller har Ordet.

Ischering: Det ligger jo saavel i denne Sags Natur som i, at den først kommer frem idag, at den mere har Charakteren af at være en Forespørgsel end et Lovforslag, som man kunde haabe vilde blive til Lov; jeg kan nu ikke nægte, at det forværrer Stillingen i en meget betydelig Grad, at de ærede Ministre ikke ere tilstede, da det især var deres Mening om de forskellige Punkter, som det maatte være Thingets Duffe at faae at høre. Det kan jo ikke falde mig ind at fordybe mig i Loven for min egen Skyld, og jeg kan jo heller ikke gjøre det for de fraværende Ministres Skyld; dersom noget Medlem i Thinget imidlertid, efterat have seet paa de forskellige Forslag, der foreligge, skulde have nogensom-